

22. SØNDAG EFTER PINSE

Indgangsvers (Sl 130)

Hvis du, Herre, husker på vores skyld, Herre, hvem kan da bestå? Dog hos dig er der tilgivelse, Israels Gud. **V.** Fra det dybe råber jeg til dig Herre. Herre, hør min stemme. Ære være.

Kirkebøn

Gud, du vor tilflugt og kraft, hør din Kirkes fromme bønner, du, som selv er fromhedens kilde, og giv os, at vi i fuld virkelighed må opnå, hvad vi i tro beder om. Ved vor Herre.

Epistel (Fil 1,6-11)

Brødre! Jeg har tillid til Herren Jesus, at han, som har begyndt sin gode gerning i jer, vil fuldføre den indtil Kristi Jesu dag. Det er kun rimeligt, at jeg tænker sådan om jer alle. For I er i mit hjerte, både når jeg er i lænker, og når jeg forsvarer og underbygger evangeliet. I er jo alle fælles med mig om nåden. Gud er mit vidne på, hvor meget jeg længes efter jer alle med Kristi Jesu inderlige kærlighed. Og det beder jeg om, at jeres kærlighed stadig må vokse og blive rig på indsigt og dømmekraft, så at I kan skønne, hvad der er væsentligt, og være renfærdige og uden anstød på Kristi dag, fyldt af retfærdigheds frugt, som skyldes Jesus Kristus, Gud til pris og ære.

Graduale (Sl 133)

Se, hvor godt og herligt det er, når brødre bor sammen. Det er som salve på hovedet, der flyder ned over skægget, over Arons skæg.

Halleluja, Halleluja. (Sl 114) De, som frygter Herren, skal håbe på ham. Han er deres hjælper og beskytter. Halleluja.

Evangelium (Matt 22,15-21)

På den tid gik farisæerne hen og hold råd, for at de kunne fange Jesus i ord. De sendte deres disciple hen til ham sammen med herodianerne, og de sagde: »Mester, vi ved, at du er sanddru og lærer sandt om Guds vej og ikke retter dig efter andre, for du gør ikke forskel på folk. Sig os, hvad du mener: Er det tilladt

at give kejseren skat eller ej?« Men Jesus gennemskuede deres ondskab og sagde: »Hvorfor sætter I mig på prøve, I hyklere? Vis mig skattens mønt!« De rakte ham en denar. Og han spurgte dem: »Hvis billede og indskrift er det?« »Kejserens,« svarede de. Da sagde han til dem: »Så giv kejseren, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er!«

Offertorium (Est 14,12-13)

Ihukom mig, Herre, du som hersker over enhver magt, og læg de rette ord i min mund, at min tale må fine nåde for fyrstens ører.

Stillebøn

Giv os, barmhjertige Gud, at dette frelsens offer uophørligt må fri os for vor egen skyld, og skærme os imod al modgang. Ved vor Herre.

Treenigheds præfation bedes.

Kommunionsvers (Sl 17)

Jeg håber til dig, for du bønholder mig, Gud. Bøj dit øre til mig og hør mine ord.

Slutningsbøn

Vi har modtaget dine hellige mysteriums gaver, Herre, og beder dig nu ydmygt, at det som du har befalet os at gøre til din ihukommelse, må blive os til hjælp i vor svaghed. Du, som lever.